

วัตถุมงคลปี ๒๕๕๔

งานสาธารณูปการ

พ.ศ. ๒๔๙๒ เป็นประธานการก่อสร้างวิหารวัดศรีชมภูองค์ตื้อ
พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นประธานการก่อสร้างอุโบสถวัดศรีชมภูองค์ตื้อ
พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นประธานการก่อสร้างศาลาวัดศรีชมภูองค์ตื้อ
พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นประธานการก่อสร้างศาลาการเปรียญวัดศรีชมภูองค์ตื้อ
พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นประธานในการบูรณะหลังคาวิหารวัดศรีชมภูองค์ตื้อ
พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นประธานในการก่อสร้างหอพระไตรปิฎก วัดศรีชมภูองค์ตื้อ
พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นประธานในการก่อสร้างซุ้มประตูวัดศรีชมภูองค์ตื้อ
พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นประธานในการก่อสร้างกุฏิสงฆ์สองชั้น วัดศรีชมภูองค์ตื้อ

งานสาธารณสงเคราะห์

เดินทางไปดูกิจการพระศาสนาและทอดกฐิน ณ ประเทศอินเดียและเนปาล
ผ่านการอบรมงานด้านสาธารณสุขพื้นฐาน ร.พ.สมเด็จพระยุพราชท่าบ่อ
เป็นกรรมการจัดหาทุนสร้างตึกสงฆ์อาพาธ ร.พ.สมเด็จพระยุพราชท่าบ่อ
มอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนผู้เรียนดีแต่ขาดทุนทรัพย์ ในเขตท่าบ่อ
อุปถัมภ์ด้วยจตุปัจจัยแก่โรงเรียนต่าง ๆ ในเขตอำเภอท่าบ่อ

สมณศักดิ์

พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นพระครูสัญญาบัตรเจ้าอาวาสชั้นตรี ที่พระครูสังวรกัลยาณวัตร
พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นพระครูสัญญาบัตรเจ้าอาวาสชั้นโท ที่ พระครูสังวรกัลยาณวัตร
พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นพระครูสัญญาบัตรเจ้าคณะตำบลน้ำโมงชั้นโท ที่ พระครูสังวรกัลยาณวัตร
พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นพระครูสัญญาบัตรรองเจ้าคณะอำเภอท่าบ่อชั้นโท ที่พระครูสังวรกัลยาณวัตร
พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นพระครูสัญญาบัตรรองเจ้าคณะอำเภอชั้นเอก ที่พระครูสังวรกัลยาณวัตร
พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นที่ปรึกษาเจ้าคณะอำเภอท่าบ่อ

วัตถุมงคลหลวงพ่อองค์ตื้อ

วัดศรีชมภูองค์ตื้อ บ้านน้ำโมง
ตำบลน้ำโมง อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

ตั้งแต่อดีต-ปัจจุบัน

เหรียญดอกจิก ปี ๒๔๙๒

เหรียญดอกจิก ปี ๒๔๙๗

เหรียญจอบ ปี ๒๕๐๕

เข็มกลัด ปี ๒๕๑๒

อ.ต.เล็ก ปี ๒๕๑๒

บล็อกท้องแตก ปี ๒๕๑๒

บล็อกหลง ปี ๒๕๑๒

กริ่งใหญ่ ปี ๒๕๑๖

กริ่งใหญ่ ปี ๒๕๑๗

กริ่งรมดำ ปี ๒๕๑๗

กริ่งรมดำ ปี ๒๕๒๖

กริ่งเล็กรมดำ ปี ๒๕๒๖

เหรียญกลม ปี ๒๕๑๖

เหรียญเสมา ปี ๒๕๑๗

เหรียญลงยา ปี ๒๕๒๖ (มีทั้งหมด ๗ สี)

เหรียญรูปไข่ ปี ๒๕๓๕

ห้องบูชาวัตถุมงคล

หลวงพ่อ พระเจ้าองค์ตื้อ

คำนมัสการ หลวงพ่อพระเจ้าองค์ตื้อ

พุทธะพิมพิเก เรวัตโต วัตติวัตตะโส ภะคะวา
คุณะสัมปันโน โคตะมังไชยะเชฏฐัง
ฐาปิตัง เขรัง มะยัง (อะหัง) สิระสา นะมามะ (มิ)
ไชยะเชฏฐาธิรัญญา ฐาปิตัง พุทธะเสฏฐัง
มะยัง วันทามะ เตทะวาระทินนา พุทธะทาสา
ธัมมะทาสา สังฆะทาสา อุชุปะฏิปันนา
โหมะ สัพพะทา สิระสา นะมามะ (มิ) ฯ

(สาธุ สาธุ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอนมัสการกราบไหว้
หลวงพ่อพระเจ้าองค์ตื้อที่ทรงศักดิ์สิทธิ์
อันพระไชยเชษฐาธิราชเจ้า ได้ทรงสร้างประดิษฐานไว้
ณ ที่นี้ ด้วยอานุภาพแห่งการบูชาและกราบไหว้
ขอให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย จงปราศจากทุกข์ ปราศจากโรค
ปราศจากภัย มีความสุขความเจริญ ตลอดกาลนานเทอญ ฯ)

พระพุทธรูปองค์นี้ได้ก่อสร้างมาแต่ดึกดำบรรพ์มีพระรูปงดงาม น่าเลื่อมใส สร้างในสมัยพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชครองเมืองเวียงจันทน์ พระสงฆ์ในวัดศรีชมภูองค์ตื้อได้ประชุมปรึกษาหารือกัน ลงมติจะหล่อพระพุทธรูปองค์นี้ขึ้นในบ้านน้ำโมง (เดิมเรียกว่าบ้านน้ำโหม่ง) เพื่อเป็นที่เคารพสักการะ แก่อนุชนรุ่นหลัง ต่อๆมา เมื่อตกลงกันแล้วจึงได้ชักชวนบรรดาพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย เพื่อเรี่ยไรทองเหลืองบ้าง ทองแดงบ้าง ตามแต่ผู้ที่มีจิตศรัทธาจากท้องที่อำเภอและจังหวัดใกล้เคียงได้ทองหนักตื้อหนึ่ง (มาตราโบราณภาคอีสานถือว่า ๑๐ ชั่งเป็นหมื่น ๑๐ หมื่นเป็นแสน ๑๐ แสนเป็นล้าน ๑๐ ล้านเป็นโกฏิ ๑๐ โกฏิเป็นหนึ่งกือ ๑๐ กือเป็นหนึ่งตื้อ)พระสงฆ์และชาวบ้านจึงพร้อมกัน หล่อเป็นส่วนๆ ในวันสุดท้ายเป็นวันหล่อตอนพระเกศในตอนเช้า ได้ยกเบ้าเทแล้วแต่ไม่ติด เมื่อเอาเบ้าเข้าเตาใหม่ทองยังไม่ละลายดีก็พอดีเป็นเวลาจวนพระจะฉันเพล พระทั้งหมดจึงทิ้งเบ้าเข้าเตาหรือทิ้งเบ้าไว้ในเตา แล้วก็ขึ้นไปฉันเพลบนกุฏิฉันเพลเสร็จแล้วลงมาหมายจะเทเบ้าที่ค้างไว้กลับปรากฏเป็นว่ามีผู้เทติด และตอนพระเกศสวยงามกว่าที่ตอนจะเป็น เป็นอัศจรรย์ สืบถามได้ความว่า(มีชายผู้หนึ่งนุ่งห่มผ้าขาวมายกเบ้านั้นเทจนสำเร็จ) แต่ด้วยเหตุที่เบ้านั้นร้อนเมื่อเทเสร็จแล้ว ชายผู้นั้นจึงวิ่งไปทางเหนือ บ้านน้ำโมงมีผู้เห็นยืนโลเลอยู่ริมหนองน้ำแห่งหนึ่งแล้วหายไป (หนองน้ำนั้นภายหลังชาวบ้าน เรียกว่า หนองโลเลมา จนถึงปัจจุบันนี้ และชายผู้นั้นก็เข้าใจกันว่าเป็นเทวดามา ช่วยสร้าง) เมื่อได้นำพระพุทธรูป

ที่หล่อแล้วมาประดิษฐานไว้ในวัดมีขุนนางชั้นผู้ใหญ่แห่งเมืองเวียงจันทน์มาเที่ยวบ้านน้ำโมงสองท่านชื่อว่า "ท่านหมื่นจันทร์กับ ท่านหมื่นราม" ทั้งสองท่านนี้ได้เห็นพระเจ้าองค์ตื้อก็เกิดศรัทธา เลื่อมใสที่จะช่วยเหลือ จึงได้ช่วยกัน ก่อฐานและทำราวเป็นการส่งเสริม ศรัทธาของผู้สร้าง ครั้นเมื่อขุนนางทั้งสองได้กลับถึงเมืองเวียงจันทน์แล้ว ได้กราบทูลพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชซึ่งครองเมืองเวียงจันทน์ในเวลานั้นพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชได้เสด็จมาทอดพระเนตร ก็ทรงเกิดศรัทธาจึงได้สร้างวิหารประดิษฐานกับแบ่งปันเขตแดนให้เป็นเขต ข้าทาสบริวารของพระเจ้าองค์ตื้อดังนี้

พระพุทธสิหิงค์

๑ . ทางตะวันออกถึงบ้านมะก่องเชียงขวา (ทางฝั่งซ้ายตรงข้าม อำเภอโพนพิสัย)

๒. ทางตะวันตกถึงบ้านหวากเมืองโสม (อำเภอน้ำโสม จังหวัดอุดรธานี)

๓. ทางทิศใต้ถึงบ้านบ่อเอือดหรือบ่ออาด (อยู่ในอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี)

๔. ทางเหนือไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจน คาดว่าน่าจะเป็นบ้านพานพร้าว อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย และเมือง "กินายโม้" ส.ป.ป.ลาว ในปัจจุบัน

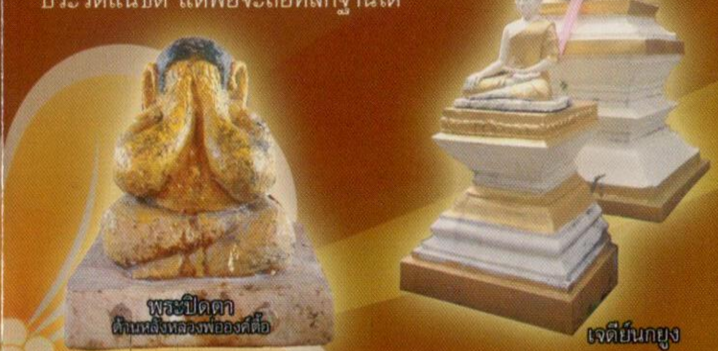

พระเสี่ยงทาย

พลเมืองที่อยู่ในเขตข้าทาสของ "พระเจ้าองค์ตื้อ" ตั้งแต่เดิมมาต้องเสียส่วยสาอากรให้แก่ทางราชการ แต่เมื่อตกเป็นข้าทาสของ **"พระเจ้าองค์ตื้อ"** โดยผู้ใดประกอบอาชีพทางใดก็ให้นำสิ่งนั้นมาเสียส่วยให้แก่วัดศรีชมภูองค์ตื้อทั้งสิ้น เช่นผู้ใดเป็นช่างเหล็กก็ให้นำเครื่องเหล็กมาเสีย ผู้ใดทำนาก็ให้นำข้าวมาเสีย ผู้ใดทำนาเกลือก็ให้เอาเกลือมาเสีย ทางวัดก็มีพนักงานคอยเก็บรักษาและจำหน่ายประจำเสมอ ที่ด้านหน้าของพระวิหารมีตัวหนังสือไทยน้อยหรือหนังสือลาวเดี๋ยวนี้อยู่ด้วย แต่เวลานี้เก่าและลบเลือน มากอ่านไม่ได้ความติดต่อกัน

เจดีย์ดอกบัว

พระเจ้าองค์ตื้อเป็นพระพุทธรูป ขนาดใหญ่หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ฝีมือช่างฝ่ายเหนือและล้านช้าง ผสมกัน นับเป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะงดงามมาก เป็นพระประธาน ซึ่งสร้างด้วยทองสัมฤทธิ์องค์ใหญ่ที่สุดในจังหวัดนั่งขัดสมาธิปาง มารวิชัยหน้าตักกว้าง ๓ เมตร ๒๙ เซนติเมตร สูง ๔ เมตร ประดิษฐานอยู่ที่วัดศรีชมภูองค์ตื้อ ตำบลน้ำโมง อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย เป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์ที่มีประชาชนทั้งสอง ฝั่งแม่น้ำโขง เคารพนับถือมาก สร้างในสมัยใดและใครเป็นผู้สร้างไม่มีประวัติแน่ชัด แต่พอจะถือหลักฐานได้

พระปิดตา
ด้านหลังหลวงพ่อองค์ตื้อ

เจดีย์นกยูง

ปาฏิหาริย์ของพระเจ้าองค์ตื้อ

มีเรื่องเล่ากันว่า ครั้งหนึ่งพวกฮ่อได้ยกทัพข้ามโขงมาขึ้นที่ฝั่งวัดน้ำโมง เพื่อหวังจะทำลายพระองค์ตื้ออันเป็นที่เคารพสักการะของปวงชนแถบนั้น เพื่อเป็นการทำลายขวัญของพวกชาวบ้าน ขณะที่ข้าศึกได้จ้วงขวานฟันลงไปที่พระชานุของพระองค์ตื้อนั้น ก็ปรากฏเสียงร้องออกจากพระโอษฐ์ และมีพระโลหิตไหลออกจากแผลที่พระชานุ พร้อมกับมีน้ำพระเนตรไหลซึมออกมาเป็นที่น่าเวทนายิ่งนัก ข้าศึกเป็นอัศจรรย์เช่นนั้นก็เกรงจะเกิดภัยจึงได้รีบยกทัพกลับ แต่ก็ปรากฏว่าพวกฮ่อถึงแก่ความตายจนหมดสิ้น ทุกวันนี้แผลเป็นที่พระชานุก็ยังปรากฏอยู่

ในสมัยก่อนผู้คนสัญจรไปมาจะสวมรองเท้าเข้าไปในวัดไม่ได้จะต้องมีอันเป็นไปโดยประการต่างๆแม้แต่เจ้านาย ที่เข้ามาถือน้ำพิพัฒนสัตยาจะสวมรองเท้าเข้าไปในวิหารนั้นก็ไม่ได้ถ้าบุคคลใดฝ่าฝืนก็ จะได้รับโทษโดยประการต่างๆ เช่นเจ็บป่วยโดยกะทันหันเป็นต้น

บุคคลที่ไม่มีบุตรธิดาสืบสกุล มีดอกไม้ธูปเทียนหรือเครื่องสักการะอย่างอื่นมาทูลขอบุตรธิดาจากพระองค์ บุคคลผู้นั้นก็จะได้กุลบุตรธิดาสืบสกุล สมความมุ่งมาดปรารถนา แต่บุตรธิดาที่พระองค์ประทานให้แล้วนั้น บิดามารดาจะทำโทษหรือเฆี่ยนตีโดยประการใด ๆ ไม่ได้ ต้องสั่งสอนเอาโดยธรรมเท่านั้น

บุคคลผู้ใดของหาย เช่น เงิน ทอง โค กระบือ เป็นต้น มีดอกไม้ธูปเทียนเครื่องสักการะมาบูชาบวงสรวง เพื่อให้ได้สิ่งของนั้นคืนมา ก็จะได้คืนมาสมประสงค์

ทรัพย์สมบัติของใครหาย ไม่ทราบว่าผู้ใดมาลักขโมยเอาไป เจ้าของทรัพย์มีความสงสัยผู้ใด ก็นำบุคคลผู้นั้นมาทำสัตย์สาบานต่อพระพักตร์ของพระเจ้าองค์ตื้อ ถ้าบุคคลนั้นไม่ได้เอาก็ไม่เป็นอะไร แต่ถ้าบุคคลนั้นเอาไปจริงๆ แต่ปฏิเสธไม่ยอมรับตามความเป็นจริง บุคคลผู้นั้นก็จะได้รับโทษ เช่น เจ็บป่วยหรืออาจถึงแก่ความตายได้

บุคคลผู้ใดไปศึกสงครามได้มาบนบานขอให้พระเจ้าองค์ตื้อคุ้มครอง บุคคลผู้นั้นก็จะปลอดภัยประสพแต่ความสวัสดีมีชัยกลับมา และบุคคลผู้ใดมีความปรารถนาอยากจะให้มีความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต นำเครื่องสักการะมาบูชาพระเจ้าองค์ต้อ ขออานุภาพของพระองค์ตื้อคุ้มครองและบันดาลให้เกิดมีความเจริญรุ่งเรืองในการประกอบอาชีพที่สุจริต บุคคลผู้นั้นก็จักเจริญสมความมุ่งมาดปรารถนาทุกประการ

อนึ่ง การเจ็บไข้ได้ป่วยจนถึงกับล้มหมอนนอนเสื่อไปมาไม่ได้ บางคนก็ให้ญาติพี่น้องไปบูชาแผ่นทองปิดองค์หลวงพ่อใหญ่หรือพรพุทธรูปจำลอง ตั้งจิตอธิษฐานปิดตรงที่เจ็บปวดนั้น ปรากฏว่าโรคนั้นได้หายไปดังจิตอธิษฐาน

ประวัติในหินศิลาจารึก เรื่องหลวงพ่อพระเจ้าองค์ตื้อ

ถอดความจากอักษรตัวธรรม หรือภาษาไทยน้อยได้ว่าดังนี้

๑. สร้างเมื่อพุทธศักราช ๑๐๕ พระวรรษา

๒. พระไชยเชษฐาเป็นลูกเขยพระยาศรีสุวรรณ ภรรยาของพระไชยเชษฐาคือ พระนางศรีสมโพธิ มีลูก ๔ คน เป็นชาย ๓ คน เป็นหญิง ๑ คน

๓. พระไชยเชษฐา เกิดที่เมืองเวียงคุก ภรรยาเกิดที่เมืองจำปา (บ้านน้ำโมง) ในปัจจุบันนี้

๔. นามวัด โกศีล สร้างได้ ๑ปี ๓ เดือน สมภาร ชื่อ พระครูอินทราธิราช อายุ ๓๔ ปี พรรษา ๑๕ มีพระอยู่ด้วย ๑๒ รูป สามเณร ๕ รูป

๕. ทางวัดโกศีล ทางยาว ๑ เส้น ๕ วา กว้าง ๑ เส้น ๑๐ วา

๖. วัดโกศีล เป็นวัดที่สำคัญมากกงจักรเกิดที่วัดนี้ พระไชยเชษฐาจึงเลื่อมใสจึงชักชวนคณะที่มีศรัทธารวม ๘ คน สร้างพระพุทธรูปใหญ่หน้าตัก กว้าง ๓ เมตร สูง ๔ เมตร รายนามบุคคลทั้ง ๘ คือ พระไชยเชษฐา ท้าวอินทราธิราราช ท้าวเสนากัสสะปะ ท้าวอินทร ท้าวเศษสุวรรณ ท้าวพระยาศรี ท้าวดามแดงทิพย์ ท้าวอินสรไกรยสิทธิ์ รวมเป็นคน ๑๒ ภาษาที่มาร่วมกันสร้าง พระไชยเชษฐาเป็นคนหล่อ

๗. พระไชยเชษฐาจึงป่าวร้องบริวาร ๕๐๐ คนมาช่วยหล่อเป็นทองเหลือง เงิน และคำผสมกันน้ำหนักได้หนึ่งตื้อ ทำพิธีหล่อเท่าไรก็ไม่สำเร็จ ต่อเมื่อพระอินทร์และเทพยุดา ๑๐๘ องค์มาช่วยหล่อจึงสำเร็จ

๘. วัดโกศีล ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง สร้างอยู่ ๗ ปี ๗ เดือน จึงสำเร็จเป็นหลวงพ่อองค์ตื้อ

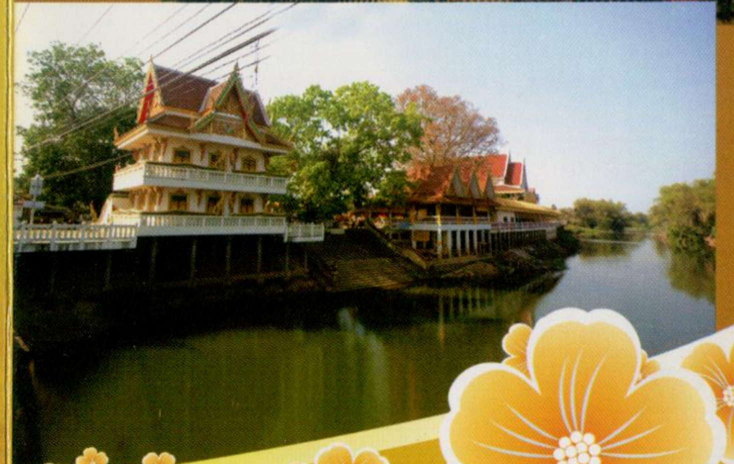
๙. เมื่อหล่อแล้ว มีอภินิหารเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ถึง ๑๐๐ อย่าง

๑๐. พระพุทธรูปองค์นี้สิ้นเงิน ๑๐๕,๐๐๐ ชั่ง

๑๑. บ้านที่ขึ้นเป็นบริวารมี ๑๓ บ้านคือ เมืองเวียงคุก กองนาง กำพร้า จินายโม้ ปากโค พรานพร้าว ศรีเชียงใหม่หนองคุ้งยางคำ หนองแซงศรี สามขา ท่าบ่อ พร้าว บ่อโอทะนา

ศิลาจารึก

วัดศรีชมภูองค์ตื้อ

เลขที่ ๑ หมู่ที่ ๘ บ้านน้ำโมง ตำบลน้ำโมง
อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ๔๓๑๑๐
โทรศัพท์ ๐๔๒-๔๐๐-๗๐๔
๐๔๒-๔๓๑-๔๑๘

พระครูสังวรกัลยาณวัตร
(หลวงปู่สิม ญาณวโร)

ประวัติหลวงปู่สิม ญาณวโร

อายุ ๘๖ พรรษา ๖๖ (ปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๔)

ชาติภูมิ นามเดิมว่า สิม นามสกุล พัดพรม เกิดเมื่อวันอังคารที่ ๒๘ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๔๖๘ ปีฉลู ที่บ้านเลขที่ ๕๒ หมู่ ๘ บ้านน้ำโมง ต.น้ำโมง อ.ท่าบ่อ จ.หนองคาย เป็นบุตรของนายวัน นางแดง พัดพรม มีพี่น้องร่วมกันทั้งหมด ๔ คน

บรรพชา เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๓ ที่วัดศรีชมภูองค์ตื้อ บ้านน้ำโมง อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย โดยมีพระเจ้าคณะหมวดคำผา ปัญญาวุฑโฒ เป็นพระอุปัชฌาย์

อุปสมบท เมื่อวันที่ ๒๗ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๙ ที่วัดศรีชมภูองค์ตื้อ โดยมีพระเจ้าคณะหมวดคำผา ปัญญาวุฑโฒ เป็นพระอุปัชฌาย์ พระเจ้าคณะหมวดลี เป็นพระกรรมวาจาจารย์ ได้ฉายา ทางพุทธศาสนาว่า ญาณวโรภิกขุ

การศึกษา / ฝ่ายสามัญศึกษา

พ.ศ. ๒๔๘๐ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ณ โรงเรียนประชาบาลบ้านน้ำโมง

การศึกษา / ฝ่ายปริยัติศึกษา

พ.ศ. ๒๔๘๙ สอบได้ นักธรรมชั้นตรี ณ วัดศรีชมภูองค์ตื้อ บ้านน้ำโมง

พ.ศ. ๒๕๐๕ สอบได้ นักธรรมชันโท ณ วัดศรีชมภูองค์ตื้อ บ้านน้ำโมง

งานด้านการปกครอง

พ.ศ. ๒๔๙๖ เป็นเจ้าอาวาสวัดศรีชมภูองค์ตื้อ

พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นพระกรรมวาจาจารย์

พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นเจ้าคณะตำบลน้ำโมง เขต 1

พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นพระอุปัชฌาย์ประเภทสามัญ

พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นรองเจ้าคณะอำเภอท่าบ่อ

พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นที่ปรึกษาเจ้าคณะอำเภอท่าบ่อ

งานด้านการศึกษา

พ.ศ. ๒๔๙๖ เป็นครูสอนอาสาสมัคร

พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นครูสอนพระปริยัติธรรม

